

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa K. P.

przeciwko A. P.

o rozwód,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 sierpnia 2019 r.,

na skutek przedstawienia akt o sygn. I C (...) przez Sąd Okręgowy

w T. celem oznaczenia sądu, przed którym należy wytoczyć powództwo,

**zawiesza postępowanie przed Sądem Najwyższym
na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ k.p.c. w związku z art. 391 § 1
k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. - w związku z przedstawieniem
przez Sąd Najwyższy pytania prawnego Trybunałowi
Konstytucyjnemu w sprawie o sygn. akt IV CO 50/19.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 11 lipca 2019 r. Sąd Okręgowy w T. zwrócił się na podstawie art. 45 k.p.c. do Sądu Najwyższego o oznaczenie sądu przed którym należy wytoczyć powództwo w sprawie o rozwód. W sprawie tej oboje małżonkowie posiadają obywatelstwo polskie, natomiast nie mieszkają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przy uwzględnieniu jurysdykcji sądu polskiego (art. 1103¹ § 1 pkt 4 k.p.c.) nie jest zatem możliwe ustalenie właściwości miejscowej sądu na zasadach ogólnych, tj. na podstawie art. 41 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie postępowanie przed Sądem Najwyższym podlega zawieszeniu na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ w związku z art. 391 § 1 w związku z art. 398²¹ k.p.c. w związku z przedstawieniem przez Sąd Najwyższy pytania prawnego Trybunałowi Konstytucyjnemu w sprawie o sygn. akt IV CO 50/19. W sprawie niniejszej bowiem rozstrzygnięcie zależy od wyniku postępowania zainicjowanego wskazanym pytaniem prawnym, tj. rozstrzygnięcia w zakresie hierarchicznej zgodności art. 45 k.p.c. ze wskazanymi w pytaniu prawnym normami konstytucyjnymi, z uwagi na to, iż pytanie prawne w sprawie o sygn. IV CO 50/19 dotyczy przepisu znajdującego zastosowanie również w sprawie niniejszej.

Wątpliwości Sądu Najwyższego sformułowane w pytaniu prawnym dotyczą tego, czy art. 45 k.p.c. w zakresie, w jakim:

- 1) wyklucza stwierdzenie niewłaściwości sądu w razie oznaczenia przez Sąd Najwyższy sądu, przed który należy wytoczyć powództwo - jest zgodny z art. 2 oraz z art. 45 ust. 1 Konstytucji RP,
- 2) nie określa kryteriów ani przesłanek stanowiących podstawę oznaczenia przez Sąd Najwyższy sądu, przed który należy wytoczyć powództwo - jest zgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 176 ust. 2 oraz z art. 7 Konstytucji RP.

Ponadto, ze względu na systematykę przepisów Kodeksu postępowania cywilnego wyłączenie stosowania art. 177 k.p.c. dotyczy jedynie spraw, o których

mowa w art. 398¹ i nast. (część pierwsza, księga pierwsza, tytuł VI, dział Va „Skarga kasacyjna”), zaś art. 398¹² k.p.c. powinien być interpretowany ściśle. W konsekwencji, niezależnie od wykładni dotyczącej stosowania powyższego przepisu w postępowaniach wywołanych skargą kasacyjną, wyłączenie odnoszące się do art. 177 k.p.c. nie dotyczy postępowań przed Sądem Najwyższym innych niż zainicjowane skargą, a zatem w szczególności postępowania na podstawie art. 45 k.p.c.

Należy również zaznaczyć, że w świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, prawo do sądu w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, w pełnym, nieuszczuplonym kształcie wymaga uzyskania czytelnego, weryfikowalnego uzasadnienia rozstrzygnięcia (zob. w szczególności wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 30 maja 2007 r., sygn. akt 68/06, OTK ZU 6/A/2007, poz. 53). Oznacza to, że, mając na względzie wynikające z konstytucyjnego prawa do sądu gwarancje proceduralne, w niniejszej sprawie za celowe należało uznać wskazanie motywów zawieszenia przez Sąd Najwyższy postępowania.

Z tych względów, na podstawie art. 177 § 1 pkt 3¹ w związku z art. 391 § 1 w związku z art. 398²¹ k.p.c., Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.